

Vári Fábrián László

Karácsony csillaga

Te tékozló idő,
mondd, mit tettél velünk,
hogy arcpírunkra száll az éj,
s szégyenre ébredünk?

Hiába tört a csont,
hiába hullt a vér,
hiába halt el májusban
az újszülött levél.

Hogy dőzsöl fenn a dölyf,
s az ármány hogy forog!
Az ország ormán Belzebub
setét lelke lobog.

Segíts el, Istenem,
az áldott vánkosig,
a szablya már végső lovas-
rohamról álmodik.

Vagy mégiscsak kigyúl
karácsony csillaga?
Hadd villogtassa fogait
Heródes és hada!

Megváltónk még kicsi,
helyette szíve szól,
fénylő meleggel megtelik
a betlehemi ól.

Cselekvő béke kell –
az ember mind rokon.
Az a csillag átvezethet
minden kordonon!